

[Boligministeren.]

tillid har man altså ikke til dette udvalg. At man ikke har det til mig, er en sag for sig, men man har den altså heller ikke til dette udvalg, og jeg kunne fristes til at spørge, om det ærede medlem hr. Adolph Sørensen, der jo er et anset medlem af dette udvalg, har bestyrket den mistillid, som de ærede medlemmer på denne måde giver udtryk for. Når jeg spørger her, er det, fordi jeg ikke har haft lejlighed til at spørge det ærede medlem i udvalget.

Jeg tror, jeg har ret, når jeg siger, at oppositionens afvisning af dette tilsagn om at lade arbejdsmarkedets parter være rådgivende med hensyn til tidspunktet for afvikling af regulering, kom som en overraskelse, ikke alene for de øvrige udvalgsmedlemmer, ikke alene for den sagkundskab, som de kredse, der er repræsenteret i arbejdsmarkedetsrådet er udtryk for, men for hele offentligheden, og i særdeleshed for byggerhvervene. Ja, hvis jeg skal være helt ærlig, så tror jeg såmænd også, den kom bag på en hel del af oppositionen i hvert fald inden for venstre, og den kom i hvert fald bag på ét af de konservative udvalgsmedlemmer.

Det står endvidere fast, at jeg, siden jeg for 3 måneder siden fremsatte lovforlaget, har fået adskillige tilkendegivelser fra bygherrer, fra håndværksmestre, fra typehusproducenter, der først gav udtryk for forventninger til de af mig skitserede nye linjer for afviklingen, forventninger, der jo også fra samme side er givet udtryk for over for udvalget; men senere har jeg fra samme side oplevet, at man har givet udtryk for skuffelse over de bristede forventninger. Jeg tror, at man vil have det passerende i venlig erindring, ikke mindst når man i de kommende tider vil opleve resultatet heraf i det praktiske arbejde, når det drejer sig om at vurdere de skuffede forventninger hos de tusinder, der havde håbet på et fortrin og en hastig afvikling for det billigere byggeri, netop byggeri for dem, der ikke har passende bolig, byggeri, der udmærket kunne være gået forud for byggeri for dem, der i hvert fald har taget over hovedet.

Nu må vi imidlertid forsøge inden for de muligheder, vi har, at få det bedst mulige ud af det resultat, vi har nået, og jeg vil forudsætte, at der dog trods alt må være til-

slutning til, at i hvert fald enfamilieshuse til en rimelig pris må have fortrin for de store, relativt dyre huse; men skulle jeg tage fejl i dette, så hører jeg da gerne herom, hvis man skulle have en anden opfattelse.

Udvalget har, som det fremgår af betænkningen, rejst et særligt spørgsmål, og her har udvalget været enig; man har bedt mig om at overveje muligheden for at fremme indretning af beboelsesrum i de ikke-udnyttede tagetager, overveje, om arbejder af denne art kan frigives generelt, sådan at igangsættelsestilladelser her alene skulle være betinget af den normale, kommunale byggetilladelse. Jeg vil være positivt indstillet over for dette og ser meget vel de muligheder, der her kan være tale om. Jeg vil dog tro, at stilstanden i sådanne arbejder ikke for tiden beror på mangel på dispensationer, men jeg skal tage spørgsmålet op til en hurtig afgørelse.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross var ligesom ved første behandling inde på spørgsmålet om, hvilke problemer der knytter sig til muligheden for at aktivisere de sociale boligforetagenders økonomiske reserver. Der tænkes her, som det tidligere er anført, på den prioritetsreserve, der ligger i foreningernes ældre boligmasse, og som kan tænkes anvendt til finansiering af nyt byggeri. Spørgsmålet har været stillet af udvalget, og jeg har givet udvalget en meget omfattende skriftlig redegørelse for disse problemer; jeg har peget på de muligheder, der allerede er til stede efter de gældende regler for at anvende egne midler til finansiering af byggeri. Der er redegjort for de overvejelser, der allerede gennem nogen tid er foregået i boligministeriet med hensyn til mulighederne for i videre omfang at lade den prioritetsreserve, der ligger i ældre afdelinger, under en eller anden form danne grundlag for finansiering af nybyggeriet.

Jeg kan for så vidt ikke føje noget til den redegørelse, jeg har givet udvalget. Det fremgår heraf, at jeg er klar over de problemer, der er tale om; det er problemer, der er taget op til behandling, allerede før det lovforslag, vi behandler i dag, overhovedet var udarbejdet. Det er et arbejde, der må tage sin tid, for det er et problem, der i høj grad kræver en dybtgående behandling i de sociale boligforetagender. At fremsætte en udtalelse, der giver udtryk for en bestemt